

Gregoriane exceptiones

verū negare. Et q̄s est veritas/nisi ille q̄ dixit. Ego suz via/veritas/z vita. Neq̄ em̄ baptista Joānes de cōfessione xp̄i:z de iustitie v̄itate req̄sit occubuit. S; q̄arp̄s est veritas/ad mortem vsq; idcirco p̄ xp̄o/qa vez p̄ v̄itate puenit. Ponam; ḡ ante oculos q̄ aliq̄s p̄cūctat; p̄sonā potētis: accepit/z ne verbi saltem iniuriā pateret:veritatē negavit. Quid rogo iste faceret in dolore penarū qui xp̄m erubuit inter flagella verborū. Ecce z posthęc ante oculos hoim̄ adhuc xp̄ianus est/z tñ si dñs euz districte disposuit iudicare iam nō est. Video aut̄ z alios q̄bz p̄ locū magistrū er̄borādi sūt officia arguēdiq; cōmissa/qa vidēt aliq̄d illicitū admitti z tñ dū q̄rūdā potentū offendere ḡam metuūt:arguere nō p̄sumunt. Quis q̄s iste est q̄d aliud facit nisi videt tu p̄ū venientē z dimittit oues z fugit. Fugit qa tacuit/ tacuit qm̄ despecta eterna ḡa tēporalem ḡliam plus amavit. Ecce ante potēt; faciē intra sui se latebras silēti; abscondit/z sicut publice p̄secutiōi sic occultū locū dedit timori. Qui igit̄ talis ē/si hęc districte iudicant; z persecutio publica defuit/z tñ tacēdo xp̄m negavit. Nō ergo defunt vel in pace ecclesie anti xp̄i tēpamēta. Nemo itaq; illa p̄secutiōis extreme tēpora q̄si sola perhorrescat. Apud; in q̄s namq; q̄tidie res anti xp̄i agit; qm̄ in eoz cordib; mysteriū suū iam nūc occult; opat̄. Et si nūc multi spectetenus intra eccliam p̄stituti simulāt se esse q̄d nō sūt/in aduentu tñ iudicis p̄dent q̄d sūt. De q̄bz bñ salomon ait. Audi im̄ pios sepultos/q̄ etiā cū adhuc viuerent in loco sancto erāt/z laudabant

Eccl̄s.
viij.

in ciuitate quasi iustoz operum.
De Habenda pace cū p̄cōzibus
In pastorali capitulo. xlvi. Ca. v.
Quoniam tēporalis pax in p̄uoz cordib; ex increpatione nostra p̄fūdīt:inuolate necesse est vt in n̄o corde seruet. Un̄ discipulos paulus admonet dicens. Si q̄s non obedit verbo nostro p̄ ep̄istolā/hūc notate/z nō cōmisceamini cū illo vt confundat. Atq; illico adiūxit. Et nolite vt inimicū estimare illuz/s; corripite vt fratrē. Ac si diceret. Pacē cū illo exteriorēz soluite. sed interiorēz circa illū medullitus custodite/vt peccans t; mētēz sic v̄sa discordia feriat/quas tinus par a vestris cordib; nec abnegata discedat.
Explicit exceptiones de ep̄istola sc̄da ad Thessalonicenses.

Incipiunt exceptiones
et opusculis beati Gregorij pape. De ep̄istola beati Pauli apostoli ad Timotheum prima.

De r̄gata z libero arbitrio. Moralium lib. xvij. Capitulū. j.

Mercedis consecutus sum: quia ignorans feci. Null; p̄r dicef ad cognoscendus deum actionis sue se mercede peruenisse/vel aliquod digni operis meritum quo christum dei virtutem et dei sapientiam perciperet quasi precium dedisse. Ad hoc nāq; precium damus vt eius vice rem quam appe

Thes. iiij.

ad thij

Super epi. ad Timothe. I. CXIX.

timus possidere debeam. Quid autem nos dedimus ut sapientiam quam christus suus est percipere mereamur. Si autem quod percipere sumus. Illa namque sola opera male vivendo dedimus: quibus si iusta retributio servaretur: non christus sed supplicia redderent. Sed aliud habet per iustitiam meruit: aliud per gratiam accepit. Testatur Paulus: primum mens illi semen gratuite veritatis accepit: quibus sentibus per me batur erroris. Qui prius (inquit) fui blasphemus et persecutor et crudeliosus sed misericordiam consecutus sum: quia ignorans feci in incredulitate. Testatur etiam per qualiter ipse morti dignatus est. Cum adhuc (inquit) peccatores essemus: semper temporibus christus pro ipso mortuus est. Qui ergo veniente tempore dei veritate et dei sapientia impleti sumus: quod boni operis dedimus quod eum accipere mereamur. Nullus suis meritis esse salvatus: Paulus intellexerat: neminem dedisse aliquid boni operis: ut ad fidem veniret cognoverat. quod dicebat. Quis potest dicit illi et retribuatur ei. Hinc iterum scriptum est. Si autem salutem fecisti estis per fidem: et non ex vobis. dei enim donum est: non ex operibus: neque quod gloriatur. Hinc de semetipso iterum loquitur dicens. Si autem dei sumus id quod sumus. Ex cuius nunquam aspiratio est gratia: quia verum opera primum in corde generantur: ut ex libero quod arbitrio subsequatur actio: cui post hanc vitam eterna respondeat retributio: sicut adiecit. Et gratia eius in me vacua non fuit.

De culpa sit preciosis vestibus indui. In homelia super Eum audisti Joannes.

Mulier in habitu ornato cum verecundia et sobrietate ornata se non in toris crimine aut auro aut margaritis: vel veste preciosa. nemo existimet

in fluru atque studio preciosarum vestium peccatum deesse: quia si haec culpa non esset: nullo modo Joanne baptistam dominus de vestimenti sui asperitate laudasset. Si haec culpa non esset: nequaquam Paulus per epistolam semias a preciosarum vestium appetitu compesceret dicens. Non in veste preciosa. Beatus quoque Petrus apostolus dicit: Mulieres subdite sint viris suis: quod sicut non extrinsecus capillatura aut circumdatio auri: aut indumentum vestimentorum cultus. Pensate ergo quod culpa sit hoc viros appetere a quibus cursit ecclesie pastor et egregius doctor etiam feminas prohibere.

De filiorum nomine opera designant. Moralium libro. xij. Cap. iij.

Salvabit autem mulier per filiorum generationem. Nominem filiorum in scriptura sacra aliquando opera designant: sicut de muliere Paulus dicit. Quod salva erit per filiorum generationem. Neque enim mulier que continentem studens nequaquam filios generat salva non erit: sed per generationem filiorum salvari dicitur: quia per effectum bonorum operum perpetue salutis sociata.

De honore episcopatus. In pastoralis. vij. Capitulum. iij.

Timotheum instruens Paulus de officio episcopatus ait. Si quis episcopatum desiderat: bonum opus desiderat. Qui tamen laudis desiderium in pavore vertit: primum quod laudavit: cum repente subiugit. Oportet autem episcopus irreprehensibile esse. Cumque verum necessaria subsequenter enumerat: quod sit irreprehensibilis ipsa manifestat. Et saepe ergo desiderio et terret et precepto. Ac si aperte dicat. Laudo quod quiritis: sed prius discite quod gratis: nedum vosmetipsos metiri negligitis tanto sedior vestra reprehensibilitas parcat.

i. Pe. iij.

i. Tim. ij.

i. Tim. iij.

Ephe. ij.

i. Tim. ij.

Nota

Gregoriane exceptiones

quātor a cūctis p̄spicit in honoris ar-
ce festinatis. Magn⁹ cū regēdi arti-
set favorib⁹ impellit/terrorib⁹ retra-
bit vt auditores suos ⁊ descripto in
reprehēibilitatis culmine restringat
a supbia ⁊ officiū laudādo qđ querit
cōponat ad vitā. Ip̄m quoq; ep̄isco-
patus officiū boni operis exp̄ssione
definit cū dī. Si q̄s ep̄atum deside-
rat bonū op⁹ desiderat. Ip̄e ergo si-
bi testis est/q; ep̄iscopatū nō appetit
qui nō per hūc boni operis ministe-
rium/sed honoris gl̄iam querit.

De Moralium libro. xxi.

Tutum. j. De hoc eode; ep̄atus officio edo-
cens Titū ait. Dponet ep̄m esse sine
crimine. Hoc autē inter peccatū dy-
stat ⁊ crimē q; om̄e crimē peccatū ē:
nō tñ om̄e pctm̄ crimē. Et in hac vi-
ta multi sine crimine: nullus v̄o sine
peccatis valet esse. Predicator itaq;
sanct⁹ cum virū dignū gr̄a sacerdos
tali describeret: neq; dixit/ sine pec-
cato/ sed si q̄s sine crimine est. Sine
peccato cū nemo valet esse: cū Joā-
nes dicat. Si dixerim⁹ q̄a pctm̄ nō
habem⁹: nos ip̄os seducimus ⁊ veri-
tas in nobis non est.

Moralium libro. xxviii. q; p̄dicato-
res angeli vocētur

Cap. v.

Scriptura sacra p̄dicatores ec-
clesie p̄ eo q; gl̄iam p̄rie celestis
annuntiant/angeloz noie solet desi-
gnari. Hinc Malachias p̄beta lo-
quit̄ dicens. Labia sacerdotis custo-
dient scientiā ⁊ legē requirent ex ore
eius: q; angelus dñi exercituum est.

Mala. ij.

Tim. iij.

Hinc Paulus ait. Magn⁹ est p̄-
ctatus sacm̄ qđ manifestatū ē in car-
ne/ iustificatū est in sp̄u: apparuit an-
gelis: p̄dicatū est gentib⁹: creditū est
mūdo: assumptū est in gl̄a. Qui igit̄

disp̄satis misterū postq; appuiffe
angelis dixit. Predicatū gētib⁹ subs-
didit: angeloz p̄fecto nomie p̄dicato-
res sc̄tos. i. vitat⁹ nūcios d̄signauit.

Nō debeat p̄dicare q; imp̄fect⁹
est vita v̄l etate. In homelia secunda
super Ezechielem. Et in pastoral.
caplo. xlii.

Capitulum. vi.

Nemo adolescentiā tuā contem-
nat. Cū p̄ma sunt adolescentie
v̄l iuuetut⁹ n̄e t̄pa nobis adhuc ces-
sandū est a p̄dicatōe: nec debem⁹ in
infirma etate p̄dicare: q; fimo doctri-
ne nō suppetit nisi in p̄fecta etate. q;
adulq; ei infirmi sum⁹ cōtinere nos
intra nosmetip̄os debem⁹: neduz tes-
nera bona citi⁹ ostēdim⁹ amittam⁹.
Ad exēplū q̄ nō s̄t ostēdēda/ nisi que
sunt firma. Hinc etiā p̄ quēdā sapiē-
tē dī. Adolescens loq̄re in tua causa
vir: ⁊ si bis interrogat⁹ fueris/ habea
intitū respōsio tua. Cū x̄op Paulū.

Timotheo disciplo dī. Precipe h̄et
doce: nemo adolescentiā tuā p̄minat.

Sciendū nobis est/ qm̄ in sacro elo-
quio aliqñ adolescentia iuuet⁹ vocat̄.

Dicit⁹ ostendit/ si Salomonis ad-
mediū v̄ba p̄ferant: q; ait. Letare iu-
uentis in adolescentia tua. Si cū vnū

v̄traq; eē nō discerneret quē mone-
bat i adolescentia iuuenē nō vocaret.

Quos igit̄ a p̄dicatōis officio v̄l im-
perfectio v̄l etas p̄hibet: ⁊ tñ impellit
precipitatio cū arripiunt intēpestive

qđ nō valent. perdūt etiā qđ implere
qñq; tempestive potuissent: sicut pul-
li auitū si volare appetunt ante perfe-
ctionē alarū: vnde ire cupiūt in alta/
indemergunt in ima.

De quadā sacre scripture cōsuetu-
(dine. Moral. lib. v. Ca. vii.)

Manus cito nequim̄ imposuerit:

Tim.

ij.

Nota

Eccl. ij.

Tim.

ij.

Super epi. ad Timotheū. I. CXX

neq; cōmunicaueris peccat; alienis
 Sacre scripture consuetudo est/ vt cum
 aliqd narrat inposita alterius cause
 snia/ ad supiora prius redeat. Sed
 hūc esse nonnūq; morē sacri eloquiū
 meli⁹ ostēdim⁹/ si ex eo aliquaz hui⁹
 rei similitudinē pferam⁹. Paul⁹ nanq;
 ap̄ls cū dilectū discipulū de institutō
 dis ecclie officijs admoneret: ne q̄s
 forte ad sacros ordines inordiate p̄
 ueberet dixit. **Man⁹** cito nemini im
 posueris/ neq; cōcaueris petis alie
 nis: te ip̄m castū custodi. **Qui** ad in
 firmitatē eius corpus prin⁹ x̄ba con
 uertēs ait. **Noli** adhuc aquā bibere:
 sed modico vino vtere p̄ stomachū
 tuū/ et frequētes tuas infirmitates.
Statimq; subiūgit dicēs. **Quorū**
 daz hoim pctā manifesta s̄ p̄cedētia
 ad iudiciū: quorū dā autē et subsequūt
 Quid ḡ ad illū p̄tinet q̄s ab infirmo
 bibi aquā p̄buit/ hoc q̄s de peccat;
 abscondit; quorū dā hoim manifestū
 q; subiūrit. **Nisi** q; inposita de eius
 infirmitate snia ad h̄i extremo redijt
 q̄s sup̄plus dixit. **Man⁹** cito nemini
 imposueris neq; cōcaueris peccat;
 alienis: **Et** em̄ hec eadez pctā quāta
 sollicitudine p̄quirēda ec̄nt onderet/
 inposita infirmitatis molestiaz di
 scretionis admonitōne. p̄tin⁹ intulit q̄s
 in alijs patescerēt/ in alijs laterent di
 cens. **Quorū** daz hoim pctā manife
 sta sunt p̄cedētia ad iudiciū: ḡrūdaz
 autē et subsequunt. **In** hac ḡ sentētia
 Paul⁹ nō eisdē verbis cōgruit/ q̄b
 iam loquēs de Timothei infirmitatē
 te subiūrit/ sed ad illud redijt q̄s su
 perius intermittendo narravit.

Cū alicui auaricia/ id est cupiditas
 dominaat: subiect⁹ p̄culdubio malis
 om̄ib; demonstrat; q; de auaricia ma
 la om̄ia oriunt;: et peccatorū oium spi
 ne p̄ducunt;: de qua p̄ Paulum dī.
Radix oium maloz cupiditas. **Ip̄a**
 quippe latētē orit in mente/ sed pun
 ctiones pctōz om̄nū patētē p̄ducit
 in ope. **Quas** videlicet punctiōes ab
 hac radice surgētēs/ statim p̄dicatoz
 egregi⁹ insinuat cū subdit. **Quā** qdā
 appetētēs errauerūt a fide: et inferus
 erūt se doloz mult;. **Qui** em̄ mul
 tos doloz dixit: quasi nascentes ex
 hac radice punctiōes innotuit.

De humana et angelica atq; diuin
 na. natura. **Mozaliū** li. xxv. **Ca. ix.**
Qui solus habz immortalitātē
 om̄is imutatio velut quedaz
 mortis imitatio est. **Id** em̄ q̄s mutas
 tur/ q̄si ab eo q̄s erat ineffic;: vt desis
 nat esse q̄s fuit: et incipiat esse q̄s nō
 fuit. **Lumē** autē verū creator: vicz no
 ster nllā mutabilitatē vicissitudie tes
 nebreicit: nullis nature sue defectib;
 obumbrat;: s; ei⁹ esse sine mutabilita
 te est sicut scriptū est. **Ap̄d** quē nō est
 trāsmutatio/ nec vicissitudis obum
 bratio. **Et** inde rursum Paul⁹ ap̄la
 dicit. **Qui** sol⁹ bz immortalitātē/ et lus
 cem habitat inaccessibilē. **Sz** cū cun
 cti nouerim⁹ q; et hūana aiaz angelic
 ci spūs sunt immortales instituti: cur
 ab ap̄lo solus deus immortalitātē h̄e
 p̄bideat; nisi q; solus h̄e nō morit⁹ q; so
 lus nūq; mutat. **Hūana** q̄ppe aīa in
 lapsū; nūq; caderet; si mutabilis nō
 fuisset. **Que** a paradisi ḡq; gaudijs
 expulsa si mutabilis nō esset/ ad vitam
 minime rediret. **In** h̄ ip̄m x̄o q̄s ad
 vitā redire nitit; defect⁹ suos aliman
 te semp mutabilitate tolerare cogit;

J. Timo
vi.

Ubi. 5.

Jaco. 1.

De cupiditate. **Mozaliū** libro
 (xx. r. c. **Cap. viij.**
Radix oium maloz cupiditas.

Gregoriane exceptiones.

Quia ergo ex nihilo cōdita est/ ex se nihilomin⁹ infra se tēdit/ nisi ad boni desiderij status artificis sui manu teneat. Ex eo itaq; qđ creatura & deorsum ire habz. Virtute namq; ppria in p̄cepto posse se ire p̄siderat/ s; ad cōditore suū amor; manu se retinet ne cadat: Quisq; ad immutabilitatē trāses ar: & eo vere immortalit̄ quo immutabilis vivat. Ipsi q̄q; spūs angelici mutabiles sūt ex natura p̄diti: q̄tin⁹ ex sua spōte caderent/ aut ex arbitrio starēt. S; q̄a humiliter elegerūt ei inherere a q̄ creati sunt. hāc ip̄am in se mutabilitatē suā stādī iam immutabilitate vicerūt: vt h̄ ip̄o merito trāscēderent qđ nature sue ordine mutabilitati subesse potuissent. **Q** ergo solus creator noster nullā partē mutabilitatē recte de eo per Paulum dī: qui solus habet immortalitatē

De vidēdo deo. Moralium libro xviii. Capitulū. x.

1. Tim. vj

Quē lucē habitat inaccessibilem. Cū ad ip̄m fontē vite creatorē nostrz venerim⁹/ erit nobis delectabiliter imp̄sa sitis simul & satietas: sed lōge ab ista sitit necessitas/ sed longe a satietate fastidiū: qz sitientes satiabimur/ et satiari sitiem⁹. Videbim⁹ ergo deū ip̄m q̄ erit p̄mū laboris nostri: vt p̄ mortalitatē hui⁹ tenebras accessa eius luce gaudeam⁹. S; cū eius lucē dicimus accessam/ obstitit anio qđ Paul⁹ dī. Qui lucē habitat inaccessibilem quē vidit null⁹ boim/ s; nec videre p̄t. Ecce rursus audio qđ

ps. xxvii

Psalmista ait. Accedite ad eū & illuminamini. Quō igit̄ accedendo illuminamur/ si ip̄am lucē q̄ illuminari possim⁹ nō videm⁹? Si hō accedendo ad eū ip̄am q̄ illuminamur lucē

videm⁹/ quō inaccessibilis esse p̄bit beatus. Quis in re p̄sandū est/ q̄ inaccessibile dicit nō om̄i hōi/ sed būana sapiēti. Sc̄ptura d̄p̄e sacra oēs carnalīz sectatores būanitatē noīe notare solet. Cū isdem ap̄ls q̄busdā discipulantib; dī. Cū em̄ sit inf̄ vos zelus & p̄tentio: nōne carnales estis/ & fm̄ boim̄ abularē? Et vnde alibi testimonium p̄tulit: qđ ocul⁹ nō vidit/ nec auris audivit/ nec in cor hōis ascendit q̄ p̄paravit de⁹ diligētib; se. Et cum hōib; dixisset abscondit⁹: mor subdidit: nobis autē reuclauit de⁹ per spiritū suū ip̄m se ab hōis vocatiōe discernēs: qui rap⁹ supra boiem diuina tā sapuerat. Ita etiaz h̄ loco cū lucem dei inaccessibilem pbiberet vt ostēderet qđ subdidit. Quē vidit null⁹ boim/ sed nec videre p̄t more suo boim̄ vocas/ boies būana sapiētes, qz qui diuina sapiūt/ videlic; sup̄ boim̄es sunt. Deū igit̄ per celestē conuersationē videbim⁹: si supra boies eē mereamur. Que nimir; visio nūc fide inchoat: s; tūc in specie pficit̄ qđ coeternā deo sapiētīā quaz mō p̄ ora p̄dicantiū q̄si p̄ decurrētia flumina sumimus/ in ip̄o suo fonte bibem⁹. De ammonitione sup̄boz diuitū. In pastorali. cap̄lo. xxvi. Cap̄. xi. **S**uperbis diuitib; inferre meruz; p̄clationē debem⁹ sicut Paul⁹ dicit discipulo de diuitib;. Diuitibus hui⁹ seculi p̄cipe nō sup̄be sapere: & sperare in incerto diuitiaz suaz. Tibi notādū valde est qđ humilitatis doctor memoria diuitū faciēs non ait. Roga/ sed p̄cipe: qz & si imp̄dēda est pietas infirmitati: bono: tū nō debet elationi. Talib; ergo rectū qđ dī: tanto rect⁹ iubet/ q̄nto & reb; trāsito: q̄s

1. Cor. xij

1. Cor. xij

Ibidem

1. Tim. vj

Superepi. ad Timothee. II. CXXI

Aug. vi. aliter dicitur cogitationis in tumescit
De his in euangelio dicit dñs. **De vo**
bis diuitibus q̄ habet̄ cōsolationez
vestra. Quia em̄ q̄ sunt eterna gau-
dia nesciūt/ex p̄sēt̄ vite abūdātia cō-
solant̄. Offerendus est ergo a p̄dica-
toribus timor diuitibus sup̄bis quos
cōsolatio glorie tēporalis extollit: vt
cognoscant quia diuitias quas con-
spiciūt tenere nequaq̄ possunt.

De Vitanda verboruz nouitate.
Moralium Libro. xvij. Cap. xij.

Tim. i. **O** Timothee deposituz custodi
Quicunq̄ ad vere p̄dicatiōis
r̄ba se p̄parat necesse est vt causarū
origines a sacris paginis sumat/vt
om̄e qd loquit̄ ad auctoritatis diui-
ne fundamentum reuocet atq̄ in eo
sue locutionis edificū firmet. **Se-**
pe em̄ heretici dū sua p̄uersa studēt
astruere/p̄ferūt ea q̄ p̄fecto in sacro-
rū librorū paginis nō tenent. **Uñ** et
discipulū suū p̄dicator ammonet di-
cēs. **Timothee** depositū custodi/
deuitas p̄phanas vocuz nouitates.
Dū em̄ laudari heretici tanq̄ de ex-
cellēt̄ ingenio cupiūt q̄si noua q̄daz
p̄ferūt/q̄ in patrū ariquoꝝ libris ve-
teribus nō tenent. **Sicq̄** sit vt dū vl-
deri sapientes desiderant: miseris au-
ditoribz suis stultitie semina spargāt.

De Studio legendi. In pastora-
li capitulo. xxij. Capitulu. xij.

Aug. iij. **O** Tim venio attende lectioni.
Om̄nis platus r̄ rector quoti-
die sacri eloquiū studiose debz preces-
sua meditari: vt in eo vim sollicitudi-
nis r̄ erga celestē vitā p̄uide circum-
spectiōis: quā humane p̄uersationis
vsus indefinēter destruit/ diuine ad-
monitiōis verba restaurēt/ r̄ q̄ ad ve-
tustatē vite p̄ societate. seculariū du-

ctur/ ad amorem semp̄ spiritalis pa-
tric cōpunctionis aspiratione renou-
uet. **Valde** nanq̄ cor inter humana
defluit. **Cunq̄** indubitāter cōstet q̄
exterius occupationū tumultibz im-
pulsū a semetip̄o corruat/ incessabili-
ter studere debet vt per eruditionis
studiū resurgat. **Hinc** est em̄ q̄ plas-
tum gregi discipulū paulus admo-
net dicens. **Dū** venio attende lectio-
ni. **Hinc** **Dauid** ait. **Quomodo** di-
lexi legem tuam dñe: tota die medi-
tatio mea est.

ps. cxvij

Expliciunt exceptiones de epla
ad Timotheum prima.

Incipiunt exce
ptiones de epla ad Timotheū scda.
Quomodo contemplatio possi-
haberi. **Moralium lib. v. Cap. j.**

Sacti vi-

ri ab hui⁹ mūd̄
in q̄ta cōcupiscē-
tia se penit⁹ sub-
trahunt: ac terre-
narū actionū strepitū deserūt/ r̄ p̄ q̄
studium ab exterioribz opibz cessā-
tes interna penetrare satagūt. **Neq̄**
em̄ ad interna cōtēplāda p̄ducunt̄:
nisi ab his q̄ exteri⁹ implicāt studio
se subtrahant. **Hinc** est em̄ q̄ per se
metip̄am vitas dicit. **Nemo** p̄t duo
bus dominis seruire. **Hinc** paulus
ait. **Nemo** militās deo implicat se ne
gotijs secularibz/ vt ei placeat cui se
probauit. **Hinc** p̄ p̄phetā dñs admo-
net dicens. **Uacate** r̄ videte qm̄ ego
sum de⁹. **Nequaq̄** em̄ interna noti-
tia conspiciť/ nisi ab externa implicat

Mat. vj

ij. Lvi. ij.

ps. xlvj